

Visdom (*Hikmah*)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ifølge filosoffer betyder visdom forståelsen af sandheden, som den er. Dette er dog en ukorrekt beskrivelse, eftersom forståelsen af sandheden kun er resultatet af visdom. Visdom er relateret til eksistensen af visse særlige egenskaber i den vise persons tænkingsproces.

Den første egenskab er tilstedeværelsen af oplyst tænkning. Denne egenskab gør den vise person i stand til at forstå sandheden, og nå korrekte konklusioner, når han bedømmer realiteter. Den gør også individet i stand til at distingvere korrekthed i et hav af korruption og strøtanker.

Den anden egenskab er denne tænkings kapacitet. Den vise person anvender tænkningen, når han behandler alle problemer, uanset hvor komplekse eller mangfoldige. Derefter gives de nødvendige metoder og midler, for at implementere disse løsninger i dagligdagens livsførelse.

Sandhed er ikke hvad filosoffer formoder det til at være; sandhed er derimod den tanke, som stemmer overens med realiteten. Sandhed er Islam. Dens bevis er simpelthen, at den stemmer overens med realiteten. Eksistensen af Allah (swt), Hans Enhed, at *Qur'aan* er Hans (swt) ord, og at Muhammed (saaws) er Hans (swt) Profet og Sendebud, bekræftes alt sammen af dette. Alle disse tanker stemmer overens med realiteten, og kan bekræftes og forstås gennem oplyst tænkning. Hvad angår andre tanker og ideologier end Islam, som Kapitalisme, Kristendommen, Jødedommen og Buddhisme, så er de falske i og med at de modstrider realiteten.

Forståelse af sandhed sker ikke for forståelsens skyld; den eftersøges så vi kan overholde den, og kalde til den. At ikke overholde sandhed ville indikere en modsigelse i personens personlighed, og en manglende sammenhæng imellem hans ord og handlinger. Visdom kræver af dens ejer, at han har samhørighed imellem ord og handlinger. Dette opnås ikke, medmindre *Taqwa* (frygt) for Allah (swt) eksisterer, da det er den vise persons motivation til at udføre lydighedshandlinger, og afholde sig fra forbudte handlinger. Det vise individ forstår denne *ayah*:

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

"En af de mest forhadte ting hos Allah, er, at I siger hvad I ikke (selv) gør." [MOQ Al-Saff 61:3]

Det vise individ forstår også de skrækkelige konsekvenser i denne verden og i den næste, hvis han afviser og ignorerer Islamiske koncepter. Han forstår advarslen:

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى

"Og den der vender sig bort fra min Påmindelse (Islam), vil sandelig få et elendigt liv, og på Opstandelsedagen vil Vi genopvække ham blind!" [MOQ Ta-Ha 20:124]

En afvisning af at kalde til sandheden ville betyde at personen er selvisk, og selviskhed associeres ikke med personligheden hos den der er velsignet med visdom; for det er *Taqwa* for Allah (swt), som driver ham til at bære Islams budskab til resten af verden, for at redde menneskeheden fra *Kufr*, og fra Allahs (swt) vrede og straf i *al-aakhirah*. Hvordan kunne en vis person, ikke ønske at vinde de højeste niveauer i Paradiset, og den allerstørste pris - Allahs (swt) Tilfredshed - for hvis han opfatter Allahs (swt) ord, så ville han trods alt forstå, at:

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ
أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

”Sandelig! Dem der skjuler hvad Vi nedsendte af Tegn og Retledning, efter at Vi tydeliggjorde det for folk i Bogen, vil få Allahs forbandelse over sig, og forbandelser fra dem, der er berettiget til at forbande.” [MOQ Al-Baqarah 2:159]

Allahs Sendebud (saaws) forklarede ligeledes også: ”Den der bliver spurgt om noget viden, og afholder sig fra at svare, vil blive bundet på Opstandelsesdagen med en løkke af ild” [Sunan Abu Dawood]. Personen der er vis, glemmer ikke:

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

”Og hvem har en bedre tale end den, som kalder til Allah(s ord), udfører gode handlinger, og siger: ’Jeg er sandelig en af Muslimerne!’” [MOQ Fussilat 41:33]

Altså vil forståelsen af Islam og implementering af den, baseret på drivkraften fra *Taqwa* for Allah (swt), etablere følelser og tanker relateret til ansvarlighed overfor menneskeheden. Følgelig vil det drive en til at bære *da’awa* til hele verden.

Frugterne af denne visdom er utallige. Den giver en mulighed for at afmåle kaliberen af tanker, have et overblik over (mulige) konsekvenser, og mestre evnen til at granske dybderne af mennesket, samfund, lande og grupper. Ydermere ophøjer det ens forståelse af Islam, for at fuldende dens implementering. Det hjælper en til at fjerne hindringer og opnå mål ved at konstruere effektive planer.

Baseret på dette er det tydeligt, at visdom er oplyst tænkning med evnen til at identificere og behandle problemer. Dens frugter inkluderer erkendelsen af Allahs (swt) eksistens, Islams korrekthed, vigtigheden af implementering af Islam, og det at bære Islam og implementere alt hvad der kræves, for at etablere Islam.

Visdom er ikke noget der gives af Allah (swt) til en *kaafir*, en *faasiq* (en korrupt person), eller en der synder uden anger. *Qur’aan* bekræfter dette i følgende *ayah*:

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ

”Og Vi gav Luqmaan visdom (med ordene): ’Vis Allah taknemmelighed (*shukr*)!’” [MOQ 31:12]

وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا

”Og den der gives visdom, har sandelig modtaget noget godt i overflod!” [MOQ Al-Baqarah 2:269]

Velsignelse med visdom nødvendiggør taknemmelighed til Allah (swt). Han (swt) er den Mest Vise, og Hans (swt) Visdom er fuldendt. Vi bliver fortalt:

حِكْمَةٌ بِالْعَمَلِ فَمَا تُعْنِ النَّدْرُ

”Fuldendt visdom (er denne *Qur’aan*), men advarernes (forkyndelse) gavner dem ikke.” [MOQ Al-Qamar 54:5]

Ordet ’visdom’ udtrykkes i Allahs (swt) Bog med forskellige meninger. I følgende *ayah* refererer ordet ’visdom’ til profetskab:

وَقَتَّلَ دَاوُودَ جَالُوتَ وَأَتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ

”... og Dawood dræbte Jaaloot (Goliat), og Allah gav ham kongeriget og visdom, og lærte ham hvad end Han ønskede...” [MOQ Al-Baqarah 2:251]

I næste ayah bruges visdom angående at undervise i Islam gennem *Qur'aan* og *Sunnah*:

وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

”... og undervis dem i Bogen og visdom.” [MOQ Al-Baqarah 2:129]

Ordet visdom anvendes også i *Qur'aan* til at betyde beviser, som fører til erkendelse af Islam.

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ

”Kald til din Herres vej med visdom og velovervejte forkyndelse...” [MOQ Al-Nahl 16:125]

Mens definitionen af visdom kan variere, er dens vigtighed umådelig.

O Allah! Bring Din sejr over os, og bring Din sejr gennem vores hænder. Fremskynd genetableringen af Khilafah Staten.

O Allah! Vi søger tilflugt hos dig fra *kuffaar*, deres agenter og deres spioner.

O Allah! Vi beder Dig komme med Din Straf over deres nakker, og vi søger tilflugt hos Dig fra deres ondskab.

Aameen.

Ukendt forfatter

Ayaat er hentet fra www.thenoblequran.com